

[Hagen Hagensen.]

ærede boligminister for ikke blot at have fremsat lovforslaget, men også for velvillig imødekommehed med at tiltræde udvalgets ændringsforslag.

Der ydes ved dette lovforslag billighed over for en række parcelhusejere, der igennem mange år for størstedelens vedkommende har haft byrden ved at have et to-familieshus i stedet for det, de havde ønsket sig: et enfamilieshus, og ved at have holdt det ud i de forløbne år. Det har været svært; jeg tænker her så langt tilbage som på årene forud for sidste krig. Jeg har haft kendskab til forholdene for en række af disse ejendomme i København og ved, at lovforslagets gennemførelse er en tilfredsstillelse for ejerne af disse, der har fundet det ubilligt, at enhver merværdi gik i det offentliges kasse.

Ved loven opnås endda på enkelte punkter en noget bedre retstilstand end den, der i en årrække forud for nedsettelsen af det særlige udvalg for tilskudsdeklarationer var gældende i København. For andre kommuner, der har tilladt gunstigere betingelser for frigørelse end tilskudsdeklarationerne, gælder det, at de også efter loven kan fortsætte hermed.

Jeg anbefaler som sagt at stemme for lovforslaget med de i betænkningen foreslåede ændringer.

Arne Larsen: Som det fremgår af den foreliggende betænkning, er der i udvalget opnået enighed om at stille visse ændringsforslag til det af den højtærede boligminister fremsatte lovforslag om frigørelse for visse tilskudsbestemmelser.

Det vigtigste af de stillede ændringsforslag går jo i korthed ud på, at private ejere af ejendomme, nu kan forlange frigørelse mod betaling af det oprindeligt ydede tilskud fra stat og kommune, såfremt man begærer dette inden 1. juli 1966. Fremsættes der begæring efter denne dato, skal der ydes 25 pct. mere end det oprindeligt ydede tilskud.

Mit parti er gået med til denne ændring, som afgjort stiller ejere af sådanne ejendomme bedre end efter det oprindelig fremsatte forslag. Det er dog ikke med nogen større begejstring, vi er gået med til ændringsforslaget, men vi har erkendt, at der næppe kan

skabes nogen anden løsning end den foreslåede.

Grunden hertil er simpelt hen den, at lovene om tilskudsbestemmelserne er blevet i den grad vidt forskelligt administreret ud over landet, at det praktisk taget er umuligt at foreslå en ordning, der yder retfærdighed til alle sider. I nogle kommuner har man tilladt tilskudsbestemmelsernes bortfald uden at forlange tilbagebetaling af de oprindeligt ydede beløb fra stat og kommune, andre kommuner har tilladt tilskudsbestemmelsernes bortfald ved at forlange en eller anden symbolsk sum indbetalt, og andre kommuner igen har forlangt de ydede tilskud tilbagebetalt plus et eller andet konjunkturtillæg. Alt dette er af ansvarlige myndigheder i diverse ministerier blevet tilladt, uden at man har fulgt nogen ganske klar linje eller praksis. Derved er billedet blevet temmelig forvirrende, og derfor har udvalget for at skabe mest mulig retfærdighed valgt denne formulering i ændringsforslag nr. 1, som vi altså, omend med beklagelse, tiltræder. Det samme gælder de øvrige ændringsforslag.

Rimstad: Ved første behandling henstillede vi til den højtærede boligminister, at han under udvalgsarbejdet frafaldt kravet om konjunkturgevinst ved indfrielse af de ydede støttelån, som her er på tale. Det sker nu i så stor udstrækning, som man vel kan forvente. I alt fald virker det konjunkturtillæg, som er blevet tilbage, nærmest som et straffetillæg for for sen indbetaling, og det vil da næppe heller få nogen praktisk virkning i alt fald ikke i de dele af landet, hvor befolkningen læser og skriver. For når beløbet efter frit valg kan afleveres kontant eller i form af et pantebrev, der afdrages over 20 år, må debitorerne da nærmest være lidt til en side, hvis de venter med indfrielsen og derved får et tillæg på 25 pct.

Vi er naturligvis tilfredse med samtlige ændringsforslag og anbefaler gerne lovforslagets overgang til tredje behandling i den sikkelse, det nu får.

Boligministeren (Carl P. Jensen): Som det fremgår af såvel udvalgets betænkning som af de fremsatte udtalelser af de ærede ordførere, er udvalgsarbejdet mellem første og anden behandling resulteret i visse æn-